

godt kendte med, at en Nedgang i Beskyttelsessatser ingenlunde betyder Nedgang for Statskassen i Toldindtægter. Tværtimod bevirker en Nedgang i Beskyttelsessatserne en forøget Indførsel og i saare mange Tilfælde en betydelig forøget Indtægt for Statskassen. Særlig gælder det over for alle de maskerede Indførselsforbud, som jeg allerede tidligere har nævnt. Der er jo en hel Række maskerede Indførselsforbud. Tager man disse bort og aabner Adgangen for Indførsel i alt Fald af nogle af disse Poster, vil man se, at saa fremkommer der en Indtægt for Statskassen og ingen Nedgang. Tillad mig et enkelt Eksempel, som er anført af Mindretallet i Toldkommissionens Betænkning, nemlig et enkelt Punkt i den norske Toldlov. Man havde der i en Række af Aar en Indførselstold paa Hatté paa 96 Sk. norsk pr. Stk. Denne høje Told medførte, at der kun indførtes $\frac{1}{3}$ saa mange Hatté, som før, og deraf udgjorde Tolden $\frac{1}{3}$ Tusinde Speciedaler for hele Aaret, nemlig 333 Speciedaler. Men saa nedsatte man Tolden fra 96 til 12 Sk., og derved voksede Toldindtægten af denne Position i faa Aar til 45 Gange saa meget, saaledes at man i Stedet for 333 Speciedaler fik 15,000 Speciedaler. Ærede Medlemmer ville ogsaa være fortrolige med, at noget lignende vil gøre sig gældende i mangfoldige andre Forhold; det er jo klart nok, at en Nedgang i Beskyttelsessatserne vil betyde en forøget Indførsel og derigennem ogsaa en forøget Indtægt for Statskassen. Altsaa de 2 Millioners Nedgang i Beskyttelsessatserne betyder i Virkeligheden ikke nogen Nedgang i Toldindtægten, men maa trækkes fra de 5,800,000 Kr., og vil man derfra fradrage alt, hvad der vil indkomme ved et forøget Forbrug paa Grund af Toldnedsættelserne, vil der maaske kun blive en mindre Sum tilbage. I øvrigt skal jeg, ligesom Folketingets Flertal, erklære, at vi ere villige til at gaa med til en Kompensation i ethvert Tilfælde af den største Del af den Nedgang, der foreslaas; men Kompensationsspørgsmaalet ligger jo ikke for i dette Øjeblik, og den Stilling, som særlig Flertallet i Toldkommissionen har indtaget til Kompensationsspørgsmaalet, forekommer mig ogsaa at være rigtig, idet man nemlig ikke har villet behandle dette Spørgsmaal i Toldkommissionen. Jeg gjorde ganske vist Forsøg paa at faa en kort Forhandling i Stand om det, og en saadan fandt ogsaa Sted; men det blev dog ikke til nogen indgaaende Behandling af dette Spørgsmaal, og der blev ikke stillet noget

Forslag i saa Henseende. Regeringen har stillet sig paa samme Maade med Hensyn til Kompensationen; og som sagt, jeg kan ikke tro, det er Regeringens Mening at de forskellige Skattelove i deres Helhed — navnlig da Loven om Brændevinsafgiften — skulle gennemføres, som de ere forelagte det andet Ting, inden Toldloven gennemføres. Folketinget har, som jeg allerede oplæste, stillet sig paa samme Maade over for Kompensationsspørgsmaalet, og jeg vil derfor anbefale, at man i dette Ting ogsaa stiller sig paa samme Maade og søger at fortsætte i det begyndte Spor for da muligt at naa et Resultat med Hensyn til Toldtariffen. Naar man først saa vidt, komme vi nok over Resten, saa snart den Tid kommer, da Kompensationsspørgsmaalet ligger praktisk for. Jeg skal slutte med at gentage min Anerkendelse af det Arbejde, der er gjort i denne Sag og af den Vej, man er slaaet ind paa baade fra Kommissionens, Regeringens og det andet Tings Side, og jeg vil meget anbefale, at man fortsætter i samme Spor i dette Ting. Hvad man saa end kan have at indvende mod det, man er blevet enig om i det andet Ting — og ærede Medlemmer have jo hørt, at jeg ogsaa har haft en Del at indvende mod adskilligt deraf — vil jeg dog særligt anbefale, at man her lader det blive staaende og betragter Enigheden derom som for saa vidt opnaaet og arbejder videre paa Enighed om Resten i samme Aand og med samme Beredvillighed fra alle Sider, hvormed man hidtil har arbejdet paa denne Sag; thi det er en aldeles nødvendig Betingelse, for at man kan naa til et virkeligt Resultat. Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Velvilje.

Mourier-Petersen: Jeg agter ikke at komme ind paa nogen egentlig Drøftelse af de forskellige Detailspørgsmaal i denne vigtige Sag, da der vel senere vil blive givet rig Lejlighed dertil. Jeg ønsker kun ganske i Korthed at præcisere min Stilling til den, og vil derfor kun nævne de Hovedsynspunkter, som for mig ville være afgørende ved denne Sags videre Behandling. Først og fremmest er for mig Hovedhensynet i denne Sag: *det fiskale Hensyn*. Jeg vil ikke være med til en Revision af Toldloven, hvorved der skal ske en væsentlig Nedgang i Statens Indtægter; jeg anser Toldskatterne — og deri ved jeg godt, at jeg staar i Modsætning til saa mange andre — for nogle af Statens sikreste og bedste Indtægter, og disse Skatter